Nowy Czas

Nr 90 - rok III. Wychodzi trzy razy tygodniowo: we wtorki, czwartki i soboty | Jędrzejów, niedziela 3 sierpnia 1941 roku | Odbito w druk. „Nowy Czas" Jędrzejów Rynek 1 Telefon nr50 | Cena 20 groszy

Administracja i ekspedycja: Jędrzejów, Rynek 1. Tel. 50.— Oddział w Kielcach: M. Klebâbczy, ul. Sienkiewicza 39 m. 2.— Prenumerata miesieczna w Jędrzejowie 2.00zł, pod opaską 2.75zł.

Głębokie uderzenie na Ukrainie

Zbombardowanie Moskwy i Orła

Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje z głównej gwatery Adolfa Hitlera w dniu 31 lipca co następuje: W toku ścigania na terenie Ukrainy pobitych armii sowieckich, wojska niemieckie posunęły się głęboko w nieprzyjacielskie linie odwrotowe. Pierścień okrążający wojska nieprzyjacielskie na wschód od Smoleńska został jeszcze bardziej zacieśniony. Oddziały walczące na terenie Estonii odrzuciły nieprzyjaciela w kierunku na północ. Samoloty bojowe obrzuciły ubiegłej nocy skutecznie bombami obiekty wojskowe w Moskwie oraz węzłowy punkt kolejowy Orzeł. — Łodzie podwodne ścigały w dalszym ciągu rozproszone resztki transportu konwojowanego, zaatakowanego na Atlantyku i zatopiły 5 dalszych uzbrojonych okrętów handlowych o łącznej pojemności 24 tys. brt. W ten sposób łączne straty nieprzyjaciela, spowodowane tymi operacjami podwyższyły się do 140,500 brt. — W toku walki przeciwko Anglii samoloty uszkodziły ciężko bombami okręt handlowy dużego tonażu, płynący na wschód od Lowestoft. Ponadto w ciągu ostatniej nocy dokonano ataków bombowych na lotniska położone w południowo-wschodniej i południowo-zachodniej części wyspy angielskiej. Próba ataku, podjęta przez około 40 samolotów brytyjskich, które wystartowały z pewnego lotniskowca na Północnym Oceanie Lodowatym, przeciwko portowi Kirkenes, została udaremniona. Nieprzyjaciel stracił przy tym w walkach lotniczych 23 samoloty, zaś artyleria przeciwlotnicza i artyleria marynarki straciły pięć maszyn. — Nad Zatoką Niemiecką samoloty niemieckie zestrzeliły 5 samolotów z eskadry angielskiej, liczącej ogółem 8 bombowców. Artyleria marynarki strąciła dwa, pewien poławiacz min jeden brytyjski samolot bojowy. — W kilku miejscach zachodnich Niemiec zrzuciły samoloty brytyjskie ubiegłej nocy bomby rozpryskowe i zapalające. Ludność cywilna poniosła nieliczne straty w zabitych i rannych.

Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje z głównej kwatery Adolfa Hitlera w dniu 30 lipca co następuje: Ponowne próby nieprzyjaciela, mające na celu oswobodzenie swoich sił okrążonych na wschód od Smoleńska, zostały rozbite. Nieprzyjaciel poniósł przy tym ciężkie straty. — Na pozostałych odcinkach frontu wschodniego operacje mają przebieg planowy. — Jak już doniesiono w komunikacie nadzwyczajnym, łodzie podwodne w toku walki przeciwko brytyjskim transportom morskim, płynącym pod silnym konwojem, pomimo silnej obrony prowadzonej przez kontrtorpedowce, korwety, pułapki na łodzie podwodne i krążowniki pomocnicze, zatopiły 19 okrętów handlowych o łącznej pojemności 116.000 br. t. r., a nadto jeden kontrtorpedowiec i jedną korwetę. — Koło wschodniego wybrzeża Szkocji lotnictwo zatopiło jeden parowiec towarowy, pojemn. 6000 br. t. r. — Samoloty bojowe bombardowały w ciągu ub. nocy z dobrym skutkiem obiekty portowe w Great Yarmouth oraz pewne lotnisko we wschodniej Anglii. — Koło wybrzeża Północnej Afryki niemieckie i włoskie bojowe samoloty nurkowe zatopiły na północ od Tobruk jeden wielki parowiec-cysternę i ciężko uszkodziły okręt dowożący zaopatrzenie. Dalsze skuteczne ataki niemieckich samolotów bojowych były skierowane na brytyjskie obozowiska barakowe koło Marsa Matruk. — Nad kanałem Sueskim bombardowano w nocy na 28 go lipca obiekty wojskowe. — Nieprzyjaciel nie prowadził żadnych działań bojowych nad terytorium Rzeszy. — W toku bitwy na Atlantyku wyróżniły się szczególnie łodzie podwodne, stojące pod dowództwem kapitana-porucznika Mützelburga, kapitana-porucznika Bauera i porucznika marynarki Schülera.

Stany Zjednoczone podburzają Amerykę Południową

„Polskie Wiadomości Prasowe" donoszą: W ostatnich dniach przewodniczący komitetu „dla badania intryg antyamerykańskich" Dies oraz podsekretarz stanu Welles wygłosili przed mikrofonem nowe fantastyczne opowiastki na temat rzekomego zagrożenia kontynentu amerykańskiego. Twierdzenia te wywołują wśród społeczeństwa Stanów Zjednoczonych coraz silniejsze zdziwienie i niesmak, zwłaszcza że nie opierają się one na żadnym materiale dowodowym i faktycznym. — Dies oświadczył przed kilku dniami w pewnym przemówieniu co następuje: Niemcy posiadają około miliona żołnierzy w Ameryce południowej, która to cyfra jest zupełnie wystarczająca do zawładnięcia jakimkolwiek krajem. Jako powód tego fantastycznego twierdzenia złożył obecnie Dies sensacyjne wyznanie, które stało się wiadomym dzięki niedyskrecji z pewnej strony: „Przez moje wywody pragnąłem doprowadzić do tego, aby opinia publiczna w Ameryce Południowej została wzburzona do tego stopnia, by zażądała wydalenia wszystkich obywateli mocarstw osi". Sunner Welles ze swej strony oświadczył, że ogłoszenie czarnych list „stanowi jedynie dalszy krok celem unicestwienia wysiłków tych czynników, które planują pewne zakusy wobec Ameryki". nu wojennego z Niemcami i w tym celu usiłuje on sprowokować incydent, któryby mu dał okazję do ogłoszenia stanu wojennego, nie pytając się kongresu amerykańskiego.

Wojska fińskie posuwają się

Helsinki. — Urzędowo donoszą: Na temat operacyj wojennych w rejonie jeziora Ładoga oraz Karelii podaje się do wiadomości, iż wybrzeże północno-wschodnie jeziora Ładogi jest już zupełnie w naszym ręku, a mianowicie aż do Tuulos, położonego po tamtej stronie dawnej granicy, jako też wyspy Mantsinsaari i Lunkulansaari. Nieprzyjacielskie próby wylądowania na Mantsinsaari zostały odbite przy ciężkich dla niego stratach. W walkach tych nieprzyjaciel stracił kilkuset zabitych, zdobycz wojenna jest bardzo wielka. Wojska fińskie zdobyły w ciągu niespełna trzech tygodni na wschód od jeziora Ładoga, wielokrotnie większy teren aniżeli zdołali zająć żołnierze sowieccy podczas ostatniej wojny w ciągu trzech miesięcy, przy czym zdobyty obecnie teren jest również o wiele większy od obszarów, przypadłych na wschodzie Sowietom pokojem moskiewskim.

Roosevelt chce opanować świat

Sas Jose. Znany środkowo-amerykański dziennik „La Epoca" omawia w dłuższym artykule wstępnym politykę wojenną Roosevelta, podkreślając fakt, iż za polityką Roosevelta kryje się zamiar postępowania w myśl protokołów mędrców z Sjonu. W interesie Roosevelta leży doprowadzenie jaknajszybsze do sta-

Zarządzenia przymusowe przeciwko Francji

Ogólnie spodziewają się — pisze „Times" — iż Anglia, a przede wszystkim Stany Zjednoczone zaostrzą swój kurs wobec państw nieprowadzących wojny, lub pomagających równocześnie mocarstwom osi. Odnosi się to w pierwszym rzędzie do Vichy. Rząd francuski dał do zrozumienia najpierw w Syrii, a następnie w Indochinach, że jego decyzja bronienia posiadłości zamorskich zwrócona jest jedynie przeciwko wrogom osi. „Czyż to samo ma się powtórzyć w Afryce północno - zachodniej?" pytają się tutaj z rosnącym niepokojem. „Times" żąda ostrych zarządzeń Anglii oraz Stanów Zjednoczonych przeciwko Hiszpanii, wskazując na ostatnie przemówienie generała Franco oraz na stanowisko „Falangi". „Polityka ustępstw" powinna się skończyć.

Policjant padł od kuli

zbrodniarza

Miechów. W późnych godzinach wieczornych poległ od skrytobójczej kuli w własnym mieszkaniu kapral policji polskiej z posterunku Wierzbica w powiecie miechowskim, Józef Ryś. Do mieszkania Rysia zapukał nieznany osobnik, prosząc go o chwilę rozmowy. Gdy kapral Ryś drzwi otworzył, huknęły 4 strzały, które ugodziły policjanta w pierś. Smierć nastąpiła natychmiast. Morderca nie widziany przez nikogo zbiegł w niewiadomym kierunku. S. p. Ryś osierocił żonę i dwoje małoletnich dzieci.

Bandyci Musiałowie zginęli

w pobliżu swej kryjówki w czasie obławy

Miechów. Onegdaj policja polska w czasie obławy zastrzeliła dwóch niebezpiecznych bandytów: Jana i Wojciecha Musiałów, mających swoją kryjówkę na skale między wsiami: Urzuty i Wysiadłów w powiecie miechowskim. Musiałowie od początku wojny rabowali mienie ludzkie, posługując się karabinami krótkimi. Dokonali oni szereg napadów rabunkowych na terenie gmin: Opatowiec, Kazimierza Wielka, Belsce, Koszyce — na terenie powiatu miechowskiego i sąsiedniego tarnowskiego (za Wisłą). W czasie obławy w pobliżu kryjówki, bandyci otworzyli ogień przeciwko policji. W czasie gęstej wymiany strzałów ponieśli oni śmierć, natomiast z policjantów nikt szwanku nie poniósł. Przy bandytach znaleziono karabiny i 3 rewolwery z nabojami.

Tajemnica zwycięstw niemieckich

Tajemnica „imponujących i błyskawicznych zwycięstw armii niemieckich na wszystkich odcinkach frontowych" stanowi przedmiot skrupulatnych badań wojskowego współpracownika dziennika kopenhaskiego „Politiken". Konkluzją jego wywodów jest to, że szereg decydujących czynników złożyło się na to, iż armia niemiecka odniosła jedyne swego rodzaju sukcesy. Współpracownik „Politiken" podkreśla przede wszystkim, iż w przeciwieństwie do r. 1914 polityczne kierownictwo Niemiec umiało zawsze zapobiec temu, by przeciwnicy ich nie stanowili nigdy przygniatającej przewagi. Następnie trzeba w pierwszej linii podkreślić niebywałą ruchliwość wojsk niemieckich, ich zdolność do zorganizowania błyskawicznych operacji, przeprowadzonych z żywiołową wprost siłą. Wojska niemieckie umieją nietylko szybko się poruszać, lecz są również w stanie niemniej szybko zwalczyć nawet najzaciętszy opór. Dochodzi do tego jeszcze, iż cała służba pomocnicza i zaopatrzeniowa, oddziały transportowe oraz sanitarne zostały tak świetnie zorganizowane, iż całość składa się na potężną, lecz niemniej precyzyjną machinę, która w rękach doborowego dowództwa stanowi narzędzie nie do pokonania.

Największą oczywiście rolę gra tutaj naturalnie kierownictwo. Przebieg wojny wykazał, iż dowódcy niemieccy pojęli sztukę, by śmiałym i błyskawicznym natarciem zniszczyć nieprzyjaciela, mimo największych nawet trudności. Jako powody tego niezwykłego bohaterstwa — wymienia współpracownik „Politiken" — wrodzone męstwo oraz wysoko rozwinięte cnoty żołnierskie narodu niemieckiego. Bardzo ważny czynnik stanowi również uzbrojenie nietylko ze względu na jego decydującą rolę w samym boju, lecz również ze względu na fakt podniecania zapału wojennego własnych wojsk. Tym należy tłumaczyć moralny wpływ, jaki wywiera na żołnierzy niemieckich zdecydowana przewaga lotnictwa niemieckiego. Niemcy wprowadziły również, przy pomocy swojej broni pancernej, do walki nowy moment zaskoczenia oraz zdezorientowania przeciwnika, dokonując nagłych, głębokich wypadów na tyły oraz flanki nieprzyjacielskie. Celem zwalczania nieprzyjacielskiej broni maszynowej, piechota niemiecka wyposażona jest w doskonałą broń specjalną. Przez to więc oraz wskutek niebywałego rozwoju wojsk pancernych, zmotoryzowanych oraz lotnictwa, Niemcy z góry stworzyły sobie te założenia, które są niezbędne, celem przeprowadzenia szybkich i skutecznych operacji.

Wojsko niemieckie jest również pierwszorzędnie wyposażone do akcji zwalczania fortyfikacji oraz do pokonywania przeszkód terenowych, zwłaszcza wodnych. Dlatego nie powinno nikogo dziwić, że żołnierz niemiecki żywi niezłomne zaufanie do własnego wyposażenia i uzbrojenia, co z kolei podnieca w nim w wysokim stopniu zapał wojenny. Niemniej ważnym czynnikiem dla siły przebojowej armii niemieckiej stanowi dokładne i staranne wyszkolenie pojedyńczego żołnierza. Nigdy też dotychczas nie wymagano od żołnierza tyle odwagi, roztropności oraz wiedzy wojskowej, co w tej wojnie. Mała grupka żołnierzy pod dowództwem podoficera lub starszego strzelca w dzisiejszej wojnie traktowana jest z taką samą samodzielnością, jak za czasów Fryderyka Wielkiego co najmniej batalion. Rozważania duńskiego oficera kończą się następującym stwierdzeniem: Tajemnica niemieckiej przewagi militarnej polega na tym, że niemieckie siły zbrojne w każdej poszczególnej dziedzinie udoskonaliły aparat wojenny w niebywały sposób, co im, jako całość wzięte, umożliwia wyprzedzenie wszystkich innych narodów.

Prawie, że cała Besarabia wyludniona

W jak barbarzyński sposób bolszewicy grasowali w uwolnionych obecnie terenach Besarabii i Bukowiny, wynika ze szczegółowego sprawozdania korespondenta agencji „OFI", który swego czasu w czasie podróży frontowej zwiedził szereg miasteczek i wsi w Besarabii. Na wstępie stwierdza sprawozdawca, iż Besarabia oraz Bukowina przedstawiają żałosny widok. W swej manii zniszczenia bolszewicy systematycznie burzyli miasta i wsie. Nawet jeszcze na kilka dni przed wybuchem wojny, wywiezionο wielu mieszkańców do wnętrza Rosji. Innych zmuszono uciekać wraz z uchodzącymi wojskami sowieckimi. Cała Besarabia tworzy obecnie jedną wielką pustynię, prawie, że wcale niezaludnioną. Stolica Kiszyniew przedstawia okropny widok. Na przestrzeni kilku kilometrów nie widać nic innego, jak spalone domy. Centrum miasta to jeden wielki stos gruzów. Na rozkaz władz sowieckich, przez trzy dni i trzy noce polewano miasto benzyną, po czym je podpalono. Wiele lat będzie potrzeba, ażeby na ruinach Kiszyniewa powstało nowe miasto. Ze 120.000 mieszkańców, znajduje się zaledwie kilka tysięcy w mieście. Smutny to widok patrzeć, jak przebiegają oni ulice, by wśród gruzów wygrzebać jeszcze kilka zdatnych do użytku przedmiotów. Tak samo przedstawia się sprawa na Bukowinie, gdzie jednakowoż miasteczka i wsie nie zostały tak bardzo zniszczone, aniżeli w Besarabii. Marsz wojsk niemieckich i rumuńskich odbył się na tym odcinku zbyt szybko, by wojska sowieckie mogły w zupełności wykonać swoje plany.

Zdobycie sensacyjnego rozkazu Stalina

Jak donosi fińska prasa w formie niezwykle sensacyjnej, w czasie walk z bolszewikami wśród innej zdobyczy znaleziono sensacyjny rozkaz dzienny Stalina, z dnia 22 lipca, który stanowi przekonywujący dowód wielkiego chaosu i upadku ducha wśród dowództwa sowieckiego.

Wymieniony rozkaz dzienny Stalina, który dzienniki podają w pełnym brzmieniu, stwierdza, że wojska sowieckie walczyły niejednokrotnie w sposób zadowalający, istnieje jednak jeszcze wielu takich, którzy szerzą tchórzostwo i panikę i naruszają dyscyplinę frontową. Z tego powodu zarządzono aresztowanie i postawienie przed sąd wojenny z powodu tchórzliwej ucieczki, szerzenia paniki, nieudolności dowodzenia, udaremnienia planów operacyjnych, składania bez walki broni i samowolnego opuszczania swych stanowisk następujących generałów i komisarzy politycznych:

Generał armii Pawłow, dowódca na froncie zachodnim; generał-major Klimowski, szef sztabu generalnego na froncie zachodnim; generał armii Korobkow, szef IV armii; generał-major Kosobucki, dowódca 41 korpusu piechoty na froncie północno-zachodnim; generał-major Solihow, dowódca 60 dywizji strzelców górskich na froncie południowym; komisarz Kuroczkin, zastępca dowódcy 60 dywizji strzelców górskich na froncie południowym; generał-major Galaktinow, dowódca 30 dywizji piechoty na froncie południowym; komisarz Jelisiejew, zastępca dowódcy 30 dywizji piechoty na froncie południowym.

W dalszym ciągu rozkaz dzienny stwierdza, że dyscyplina w armii sowieckiej musi być za wszelką cenę przywrócona. Rozkaz stwierdza, iż oczekuje się od wszystkich dowódców i komisarzy politycznych, iż przodować będą dobrym przykładem swym szeregowym, i wytępią radykalnie szerzycieli paniki, tchórzów i dezerterów. We wszystkich wypadkach tchórzostwa mają być zastosowane najsurowsze kary.

Odezwę tę podpisali: Stalin, jako naczelny szef bolszewickiego komitetu obrony kraju oraz komisarz dywizyjny Wasiliew.

Krótkie wiadomości

Jeden z senatorów amerykańskich wysunął projekt, aby wysłać 250 bombowców amerykańskich do Władywostoku, skąd mogłyby dogodnie bombardować miasta japońskie.

Jak donoszą z Bejrutu, Anglicy skoncentrowali wielkie ilości wojsk w północnej części Syrii, w okolicy Aleppo. Wojska te liczą około 30 tysięcy żołnierzy.

Senator amerykański Morris zażądał zerwania przez Stany Zjednoczone stosunków z Francją z powodu zawarcia przez nią układu z Japonią w sprawie obrony Indochin.

Podczas bankietu, wydanego przez „amerykański komitet palestyński" na cześć przewódcy syjonistycznego Chaima Waizmana, Waizman oświadczył, że po wojnie miliony żydów będą musiały wyemigrować z Europy. W przewidywaniu tego Waizman wysunął żądanie, by jako „żydowską siedzibę narodową" uznać oprócz Palestyny również Syrię i Libanon.

Według wiadomości z Moskwy, szczątki Lenina zostały zabrane z mauzoleum na placu Czerwonym i przewiezione do kraju Zakaukaskiego.

Jak donosi United Press z Londynu, miała miejsce wymiana listów między Churchillem i Stalinem. List Stalina, jak słychać — podkreślał znaczenie każdego ciosu, który Anglia mogłaby obecnie zadać Niemcom na zachodzie. Stalin pochwalił rzekomo wyczyny lotnictwa brytyjskiego i nalegał, aby Niemcy zaatakowano na wszystkie możliwe sposoby. Odpowiedź Churchilla, według United Press, wyrażała podziw dla walki bolszewików. Koła poinformowane oświadczyły, że według stanowiska Anglii, zakres i rodzaj brytyjskiej pomocy lotniczej, zależy w znacznej mierze od pomocy, którą Anglia otrzymuje od Stanów Zjednoczonych.

Dalszy specjalny pociąg z ochotnikami hiszpańskimi do walki przeciwko bolszewizmowi przybył ubiegłej nocy z Hendaye do pewnej stacji francuskiej. Siostry niemieckiego Czerwonego Krzyża zaopiekowały się na peronie ochotnikami aż do chwili dalszego odjazdu na front wschodni.

W ciągu soboty do legionu antybolszewickiego zgłosiło się na terenie okręgu paryskiego 500 oficerów ochotników. Są to przeważnie oficerowie, którzy brali udział w wojnie światowej, lub w wojnie z roku 1939/40. Przybyli oni do biur rejestracyjnych niejednokrotnie w czarnych mundurach z odznakami swych dotychczasowych stopni służbowych w armii francuskiej.

„Prawda" sowiecka rozpisuje się o akcji gaszenia pożarów, szalejących w Moskwie wskutek niemieckich ataków lotniczych. Kierowników straży pożarnych w Moskwie, Jarisija, Blomberga i Borstana aresztowano. Speaker radiowy pokreślił, iż każdego, kto nie spełni obowiązku wobec ojczyzny, spotka surowa kara.

W francuskiej Afryce zachodniej uruchomiono w pustyni pomiędzy Casablancą i Dakarem linię pasażerską i towarową. Ruch na tej linii odbędzie się w odstępach tygodniowych, gdyż podróż w jedną stronę wymaga trzech dni czasu.

Ambasador Stanów Zjednoczonych Steinhard odbył szereg długich konferencyj ze Stalinem w obecności Mołotowa.

Finlandia zrywa z Wielką Brytanią

Fińskie ministerstwo spraw zagranicznych oświadczyło 28 b. m. posłowi brytyjskiemu w Helsinkach, co następuje:

W wyniku różnych zarządzeń Wielkiej Brytanii, zwróconych przeciwko komunikacji morskiej i handlowi zagranicznemu Finlandii, które były wydane od lipca 1940 i czerwca 1941 roku, a powodujących zupełną blokadę handlu fińskiego z krajami zamorskimi, normalne stosunki dyplomatyczne między Finlandią a Wielką Brytanią w zakresie handlu zagranicznego i żeglugi morskiej w rzeczywistości przestały istnieć. Finlandia — oświadcza ministerstwo spraw zagranicznych — prowadzi wojnę po tej samej stronie, co Niemcy, podczas gdy Wielka Brytania zawarła z Unią Sowiecką sojusz wojskowy, oświadczając, że użyje wszystkich środków, jakimi rozporządza, aby poprzeć Sowiety.

Wobec tego faktu normalna łączność dyplomatyczna nie da się już bez trudności utrzymać. Pogląd ten — mówi w dalszym ciągu komunikat — zdaje się podzielać również rząd angielski, jak wynika z deklaracji rządowej, złożonej wobec parlamentu, w myśl której stosunki dyplomatyczne z Finlandią mogą być każdej chwili zerwane. Przy ocenie sytuacji obecnej rząd fiński doszedł do wniosku, że jako logiczny skutek danych okoliczności poselstwo fińskie w Londynie zawiesi swoje czynności aż do odwołania.

Podpisanie układu japońsko-indochińskiego

We wtorek przed południem podpisano w Vichy protokół, dotyczący współpracy francusko-japońskiej w sprawie wspólnej obrony Indochin Francuskich. Protokół podpisali wicepremier admirał Darlan i ambasador japoński Kato. Protokół zawiera następujące trzy punkty:

1. Oba rządy zobowiązują się do współpracy wojskowej, celem wspólnej obrony Indochin Francuskich.
2. Zarządzenia, które w ramach tej współpracy zostaną podjęte, będą przedmiotem specjalnych pertraktacyj.
3. Wyżej wymienione klauzule pozostają jedynie tak długo w mocy, jak długo istnieją okoliczności, tworzące podstawę do ich przyjęcia. Protokół wchodzi w życie z chwilą podpisania.

W jednym z ważniejszych komunikatów podano już, że wobec obecnej sytuacji na Dalekim Wschodzie osiągnięto zasadnicze porozumienie między rządem francuskim i japońskim co do zapewnienia wspólnej obrony Unii Indochińskiej. Podpisany we wtorek rano protokół stanowi podstawę polityczną zarządzeń technicznych, które mają być podjęte.

Losy dolara amerykańskiego

„Tokio Niczi Niczi" stwierdza, że dolar Stanów Zjednoczonych, który był zmuszony przed pewnym czasem wycofać się z Europy, obecnie w następstwie zarządzenia Roosevelta o zamrożeniu kont japońskich, oraz japońskich zarządzeń rewanżowych zostanie narażony na takie same konsekwencje na całym Dalekim Wschodzie. Logicznym następstwem tego będzie fakt, że Stany Zjednoczone będą wprawdzie mogły jeszcze przez pewien czas prowadzić handel z różnymi krajami na Dalekim Wschodzie, zwłaszcza pewnymi specjalnymi materiałami, równocześnie jednak będą one zmuszone do zmiany, względnie ograniczenia swej struktury gospodarczej, ponieważ stoją one w obliczu utracenia uśmiechającego się im rynku wschodnio-azjatyckiego.

Kościół w Kamieńcu Podolskim kaźnią GPU

Do jakiego stopnia bolszewicy posunęli swój cynizm w stosunku do kościoła, wynika z faktu, iż GPU użyło kościoła w Kamieńcu Podolskim jako kaźni. Węgierscy sprawozdawcy wojenni odkryli w podziemiach kościoła 17 w niesłychany sposób zmasakrowanych zwłok. Jeden ze sprawozdawców wojennych pisze: „Zwłoki leżały w całym tego słowa znaczeniu w bezwładnym stosie, były one straszliwie zniekształcone oraz wykazywały ślady okropnych tortur. Pomiędzy nimi odgrzebaliśmy również zwłoki dziecka. Cóż ono mogło popełnić, iż musiało w tak okrutny sposób umrzeć. Zaledwie opróżniliśmy pierwszą piwnicę, stwierdziliśmy ku swemu przerażeniu, iż znajduje się pod nią druga, w której znajdowały się dalsze zwłoki pomordowanych".

Wiadomości potoczne

JĘDRZEJÓW 2 VIII 1941

Budowa zbiorników wodnych dla celów pożarniczych. Na terenie powiatu jędrzejowskiego w najbliższym czasie zostanie wybudowanych dziesięć zbiorników wodnych do celów pożarniczych. Rodzaje i typy zbiorników ustalił inż. Sawaszyński z Warszawy, który w tym celu specjalnie przybył na teren powiatu w ubiegłym tygodniu. Budowa zbiorników będzie finansowana przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych.

Akcja przeciwpiorunowa według planu inż. Centkiewicza z Warszawy. W tych dniach bawił w Jędrzejowie polski uczony, b. kierownik ekspedycji polarnej na Wyspę Niedźwiedzią, inż. Centkiewicz z Warszawy, który opracował plan budowy zabezpieczeń gospodarstw wiejskich przed wyładowaniami atmosferycznymi, to jest piorunami, które rok rocznie wyrządzają ogromne szkody zwłaszcza na wsi, wywołując pożary. Inżynier Centkiewicz objechał prawie cały powiat, badając miejscowe warunki i udzielając wskazówek, gdzie i w jaki sposób należy budować piorunochrony. Inspektor Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Jędrzejowie wraz z instruktorem straży pożarnej powiatu jędrzejowskiego w najbliższych dniach przeprowadzą kilka kursów instalacji piorunochronów, przy czym Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych ma zamiar partycypować wydatnie w kosztach urządzenia instalacji piorunochronów w gospodarstwach wiejskich. Materiał do zakładania instalacji piorunochronowej nadejdzie w niedługim czasie i zostanie niezwłocznie rozprowadzony na terenie powiatu.

Z zemsty podpalił zagrodę młynarza. Wskutek podpalenia spłonął dom mieszkalny młynarza Stanisława Sapińskiego w Chlewicach (gmina Moskorzew). Straty wynoszą około 10.000 złotych. W toku dochodzenia policyjnego ustalono, że podpalenia dokonał Eugeniusz Kondas z Chlewic z zemsty przy współudziale Władysława Bednarskiego i Ludwika Pytlarza z Chlewic. Kondas, podejrzany również o kradzieże pasa transmisyjnego na szkodę Sapińskiego, zdołał zbiec i ukrywa się. Wspólnicy jego osadzeni zostali w areszcie.

Domownicy w polu, a złodzieje w mieszkaniu. Franciszkowi Zagórskiemu w Bieganowie (gm. Radków) w czasie nieobecności domowników skradziono pierzynę, ubrania i obuwie ogólnej wartości tysiąc złotych.

Złodziej skorzystał z nieobecności właściciela mieszkania. W czasie od 11 do 23 b. m., to jest w czasie nieobecności właściciela mieszkania Franciszka Grubera przy Rynku 10 w Jędrzejowie, nieznany złodziej skradł kołdrę, płaszcz męski, buty i inne przedmioty ogólnej wartości około 2500 złotych.

KIELCE

Odnaleziona. Przed kilku dniami donosiliśmy o zaginięciu 19-letniej Anny Wojciechowicz, przebywającej czasowo w Kielcach u swych krewnych. Obecnie dowiadujemy się, że zaginiona wróciła do domu sama po kilku dniach nieobecności.

Ucieczka z więzienia. Z więzienia kieleckiego podczas pracy poza więzieniem, zbiegł Andrzej Zawalski z Bodziejowic w powiecie włoszczowskim.

Zrabowali, pobili, po czym kazali się odwieźć poszkodowanemu. Do mieszkania gospodarza Michała Filipskiego we wsi Cukrówka, gminy Chlewiska (powiat konecki) wtargnęło w nocy dwóch bandytów uzbrojonych w broń palną. Po sterroryzowaniu domowników, bandyci obrabowali Filipskiego z całej garderoby męskiej i damskiej, ogólnej wartości ponad 30.000 złotych. Nadto dotkliwie pobili poszkodowanego, po czym kazali się odwieźć furmanką w kierunku Stanisławowa (powiat konecki), gdzie zbiegli. Zarządzony pościg nie dał pozytywnego wyniku.

Skorzystali z twardego snu. Tadeuszowi Skowronowi z Kielc nieznany sprawca skradł garderobę w czasie snu nad rzeką w Słowiku pod Kielcami. Poszkodowany wrócił do domu w ubraniu pożyczonym.

MIECHÓW

Przywrócenie targów. Wskutek zlikwidowania pryszczycy, władze miejskie w Miechowie zezwoliły na odbywanie targów na bydło w Miechowie.

Przepisy o cenach

Urzędu dla Kształtowania Cen w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa i Urzędu Nadzoru nad Cenami w Urzędzie Szefa Dystryktu Radom

Wyżywienie i Rolnictwo

Zarządzenie Nr 1701|26
dotyczy cen maksymalnych za warzywo i owoce w Dystrykcie Radomskim
z dnia 14. VII. 1941

Zgodnie z § 1 zarządzenia o kształtowaniu cen z 12. IV. 1941 (Dz. Rozp. GGP I str. 131) ustala się w porozumieniu z Wydziałem Wyżywienia i Rolnictwa dla Radomskiego następujące ceny maksymalne za warzywo i owoce:

I.

	Cena wytwórcy zł	Cena rynkowa hurtowa zł	Cena detaliczna (Sprz. sklep.) zł
A. WARZYWO:			
1) Kalafior: za 1 szt.			
I jakości 90 — 180 mm	1.20	1.50	1.80
II „ poniżej 90 mm	—.40	—.70	1.—
2) Fasola krzewowa,			
1 kg. ziel.	2.30	2.60	2.80
1 kg. zolt.	2.70	3.—	3,30
3) Koperek, wiązka 50 gr.	—.10	—.15	—.20
4) Groch, strążki 1 kg.	1.60	1.90	2.20
5) Ogórki, 1 kg.	2,50	2.90	3.80
6) Kalarepa, z liśćmi, szt.	—.12	—.15	—.20
7) Marchew, z liśćmi 15 szt.	—.40	—.50	—.70
8) Pietruszka, 1 wiązka - 30 szt.	—.30	—.40	—.50
9) Rzodkiewki, 1 wiąz. - 10 szt.	—.10	—.15	—.20
10) Rzodkiew biała letnia szt.	—.05	—.07	—.10
11) Rabarbar, 1 kg.			
I jakości	—.28	—.35	—.45
II „	—.20	—.28	—.35
12) Czerwone buraki,			
z liśćmi 10 sztuk	—.50	—.60	—.70
13) Sałata, 1 szt.	—.10	—.15	—.20
14) Szczypiorek, 1 wiązka	—.10	—.15	—.20
15) Szpinak, 1 kg.	—.40	—.50	—.60
16) Pomidory, 1 kg.	2.50	2.80	3.—
17) Kapusta biała,			
(wczesna) 1 kg.	1.—	1.25	1.50
18) Kapusta włoska,			
(wczesna) 1 kg.	1.—	1.25	1.50
19) Cebula, 1 wiązka — 10 szt.			
I z czosnkiem	—.40	—.50	—.60
II dojrzałe kg.	—.80	—,90	1.—
B. OWOCE:			
1) Truskawki, 1 kg.			
I jakości	2.50	3.—	3.50
II jakości	2.—	2.50	3.—
2) Poziomki leśne, 1 kg.	2.—	2,50	3.—
3) Maliny 1 kg.			
I ogrodowe	2.30	2,60	2.80
II leśne	1.80	2,30	2.50
4) Porzeczki,			
1 kg. czerwone i białe	1.10	1.40	1.70
1 kg. czarne	1,50	1.80	2.—
5) Czereśnie, 1 kg.	2.30	2.70	3.—
6) Wiśnie 1 kg.	2.30	2.70	3,—
7) Agrest, 1 kg.			
zielony	1.10	1,40	1.60
dojrzały	1,10	1.40	1.60
8) Jagody, 1 kg.	1.—	1.70	2.—

II. Wytwórca sprzedaje po cenie dla wytwórcy. Po cenie rynkowej hurtowej sprzedaje hurtownik oraz wytwórca, który swój towar wystawia na rynku do sprzedaży. Po cenie sklepowej sprzedaje się w sklepach detalicznych.

III. Powyższe ceny są cenami maksymalnymi, których nie wolno przekraczać.

IV. Wszelkie produkty należy sprzedawać w kilogramach, wiązkach lub sztukach.

V. Ceny sprzedaży należy uwidocznić w sposób czytelny i widoczny na tabliczkach i umieścić na wystawionym do sprzedaży warzywie lub owocu. Każdy sprzedawca ze stałym stoiskiem względnie sklepem jest zobowiązany uwidocznić ceny także na oddzielnym spisie cen w sposób czytelny i widoczny o wielkości liter conajmniej 1,5 cm.

VI. Uchybienia przeciwko niniejszemu zarządzeniu będą karane zgodnie z § 6 zarządzenia o kształtowaniu cen.

VII. Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie z dniem 14 lipca 1941 roku.

Szef Dystryktu Radomskiego

Z p. VOIGT

Kierownik Urzędu Nadzoru nad Cenami

Ostatnie wiadomości

Roosevelt podpisał ustawę budżetową marynarki, przewidującą kredyty w wysokości przeszło 585 milionów dolarów na budowę dalszych okrętów wojennych, rozbudowę doków okrętowych, naprawy okrętów i budowę nowych armat.

Generał-porucznik Szowiro Iina został mianowany naczelnym dowódcą japońskich sił zbrojnych wysłanych do Indochin.

Lądowanie wojsk japońskich odbywa się w ścisłym współdziałaniu z władzami i siłami zbrojnymi Francuskich Indochin.

„Chicago Tribune" stwierdza w artykule wstępnym, że dotychczas żaden czynnik urzędowy nie sprecyzował właściwie, z której strony Ameryce zagraża niebezpieczeństwo. Możliwe, że cała tajemnica wojskowa polega na tym, że sam Roosevelt planuje atak. Prawdopodobnie zamierza on wysłać gdzieś jakiś korpus ekspedycyjny. Może on jest tym mężem, który planuje inwazję, i to jest ta cała tajemnica wojskowa.

Na samolocie Clipper odlecieli do bazy Bathurst w brytyjskiej Afryce zachodniej inżynierowie, mechanicy i technicy lotniczy. W piątek miały również odlecieć do Bathurst, drogą przez Natal, trzy amerykańskie bombowce pod dowództwem kapitana B. M. Burke.

Wojska rumuńskie wkroczyły do Akermanu (Catatea Alba) miasta besarabskiego, położonego u ujścia Dniestru.

Z angielskiej miejscowości Wskefield donoszą, że w kopalni okręgu Caiglestone wydarzyła się groźna eksplozja, wskutek której 22 górników poniosło śmierć. Dotychczas wydobyto 16 zwłok.

Specjalny delegat Roosevelta Harry Hopkins przybył wraz z oficerami armii Stanów Zjednoczonych do Moskwy.

W środę przedpołudniem wylądowały w Sajgonie dwa transportowce wiozące oddziały japońskie i zawinęły w wczesnych godzinach rannych do portu w Sajgonie. Lądowanie odbyło się bez przeszkód.

Rząd francuski wydał nakaz, żeby wszyscy Anglicy, znajdujący się jeszcze w nieokupowanej części Francji, opuścili departamenty pograniczne, szczególnie zaś Lazurowy Brzeg. Anglicy, przebywający w Nicei, muszą wyjechać w przeciągu pięciu dni i udać się do wyznaczonego im jednego z departamentów, położonych w głębi kraju. Akcja ta obejmuje około 2.500 Anglików.

W związku z ostrą różnicą zdań, jaka wynikła pomiędzy rządem amerykańskim a izolacjonistą senatorem Wheelerem, oświadczył sędziwy senator Hiram Johnson, że senat powinien poprzeć Wheelera w jego akcji przeciwko wojnie i stanąć w obronie wolności słowa. W razie, gdyby rząd zamknął Wheelera w obozie koncentracyjnym, wówczas senator Johnson zamierza mu towarzyszyć.

W związku z oświadczeniem b. boliwijskiego attache wojskowego w Berlinie Belmonte, iż przypisywany mu list jest fałszerstwem, oraz w związku z pozostającą w łączności z tym uwagę dzienników niemieckich, iż fałszerstwo to jest inspirowane przez Stany Zjednoczone, podsekretarz stanu Welles odmówił jakichkolwiek komentarzy.

Również w dniu 29 lipca wojska niemiecko-rumuńskie, oraz oddziały węgierskie kontynuowały zwycięski swój pochód na Ukrainę. Nad południowym Bugiem wojska sprzymierzone odcięły oddziałom sowieckim odwrót i zniszczyły je.

Wojska japońskie w toku akcji bojowej prowadzonej z trzech kierunków, zdołały okrążyć od środy rana w okolicy o 20 km na północ od Wuning w północnej części prowincji Kiansi części 13,15 i 19 dywizji chińskiej, oraz jeden dalszy oddział. W tym samym czasie wojskowe samoloty japońskie zaatakowały okrążone siły chińskie bombami i ogniem karabinów maszynowych i zadały im ciężkie straty.

Angielskie i amerykańskie władze żeglugi morskiej opracowały plany przewidujące pociągnięcie wszystkich neutralnych okrętów, jakie uda się im dostać w swe ręce, do służby angielskiej i amerykańskiej. Wszystkie okręty amerykańskie, które przeciwstawiają się podobnemu zarządzeniu, mają otrzymać zakaz zawijania do portów angielskich i amerykańskich.

Pomiędzy Peru i Ekwadorem zdołano w drodze bezpośrednich rokowań doprowadzić do zawarcia układu, określającego dokładnie termin wstrzymania działań wojennych. Taki raport złożył w poniedziałek argentyńskiemu ministerstwu spraw zagranicznych ambasador Argentyny w Limie dr Carlos Quintans. Rokowania na temat możliwości załagodzenia konfliktu odbywają się w Limie.

Władze wojskowe w Indiach Holenderskich zarządziły z natychmiastową mocą obowiązującą, że wszystkie okręty przebywające do portów Indyj Holenderskich celem załadowania węgla i prowiantów, lub celem dokonania reperacji w dokach, muszą posiadać specjalne zezwolenie.

Bolszewicka misja wojskowa pod przewodnictwem generała Galikowa, wręczyła dyrygentowi ministerjalnemu w amerykańskim departamencie stanu Achesowi listę żądań sowieckich dotyczących dostaw ze strony Stanów Zjednoczonych. Żądania bolszewików przekraczały jednak znacznie to, co zdaniem Stanów Zjednoczonych są one obecnie w stanie dostarczyć.

Hamilton Fish oświadczył, że twierdzenie Churchilla, jakoby Stany Zjednoczone znajdowały się w przededniu wojny jest złośliwą fantazją. Churchill nie zna prawdziwych nastrojów społeczeństwa Stanów Zjednoczonych.

Węgierski komunikat wojenny podaje, iż Honwedzi w połączeniu z wojskami niemieckimi kontynuują wszędzie swój marsz naprzód. Nieprzyjaciel usiłował kilkakrotnie uratować przynajmniej swoją artylerię, oraz ciężkie karabiny maszynowe, nie szczędząc przy tym żadnych ofiar w ludziach. Lecz wszystkie próby zmierzające do powstrzymania marszu Honwedów, załamały się. W ciągu ostatnich dwóch dni wzięto szczególnie wielką ilość jeńców do niewoli. Własne straty są nieznaczne.

Rząd brytyjski wydał urzędowo następujące rozkazy: 1) Żadne okręty japońskie nie mogą korzystać z brytyjskich stacyj węglowych, 2) żadne okręty japońskie nie mogą przewozić towarów pomiędzy poszczególnymi portami imperium brytyjskiego.

Hiszpański minister spraw zagranicznych Serrano Sunner na pytanie, czy Hiszpania, w wypadku obsadzenia Azorów, oraz wysp Zielonego Przylądka przez wojska anglosaskie, pozostałaby obojętną, oświadczył, iż w razie takiego ataku na posiadłości portugalskie, Hiszpania nie ograniczy się do roli obojętnego widza.

Włoski komunikat wojenny

Włoski komunikat wojenny z czwartku: W Afryce Północnej na froncie Tobruk pobito i zmuszono do ucieczki oddziały nieprzyjacielskie, wspomagane przez wozy pancerne. Artyleria niemiecka ostrzeliwała obiekty i pozycje obronne w Tobruk. — W przebiegu nalotu na Bengasi, włoska dzienna obrona przeciwlotnicza zestrzeliła jeden samolot angielski. Samolot ten spadł do morza. Samoloty osi zatopiły koło wybrzeży Cyrenaiki jeden parowiec-cysternę i ciężko uszkodziły pewien parowiec. W Afryce Wschodniej oddziały czarnych koszul i wojsk tubylczych podjęły śmiałe wypady i uderzenia, przy czym udało się im wtargnąć do pozycyj nieprzyjacielskich. Nieprzyjaciel stawiał opór, został jednak wszędzie pokonany i zmuszony do ucieczki. Poniósł on przy tym straty w ludziach i materiałach. W ciągu ostatnich dni odbyło się kilka nalotów na dzielnice mieszkaniowe w Gondarze. Żadnych ofiar w ludziach nie było. Samoloty angielskie dokonały wczoraj popołudniu ataku na Cagliari. Nasza ziemna obrona przeciwlotnicza oraz nasze samoloty myśliwskie odparły z miejsca akcje nieprzyjacielskie. Została zabita tylko jedna osoba.

Eskadry naszego lotnictwa bombardowały magazyny i obiekty portowe w Larnaca na Cyprze, powodując tam rozległe pożary. W Afryce Północnej na froncie Tobruk silne nieprzyjacielskie oddziały wywiadowcze, usiłujące zbliżyć się do naszych pozycji, zostały przyjęte natychmiastową, gwałtowną przeciwakcją, w toku której zadano nieprzyjacielowi poważne straty. Na froncie Sollum nasze formacje myśliwskie zaatakowały z dobrym skutkiem ogniem karabinów maszynowych obozowiska barakowe i jednostki zmotoryzowane, powodując wśród nich szereg pożarów. Samoloty angielskie bombardowały Benghasi. W Afryce Wschodniej działalność artyleryjska na odcinku Uolchefit. W okolicy Culquabert wysunięte jednostki naszych dzielnych wojsk odparły próby nieprzyjacielskich ataków, podjętych przy pomocy broni automatycznej.

OD REDAKCJI

W dzisiejszym wydaniu naszego pisma umieszczamy „Zarządzenie nr 1701/26 dotyczące **cen maksymalnych** za warzywo i owoce w Dystrykcie Radomskim z dnia 14. 7. 1941". Celem uniknięcia nieporozumień zaznaczamy, że chodzi tutaj o ceny maksymalne, których w żadnym wypadku przekroczyć nie wolno. Jak wiadomo, ceny rynkowe są obecnie o wiele niższe od cen maksymalnych.